

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-8C/213/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114232987
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Doláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1114232987.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v sporovom konaní pred sudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou v právnej veci žalobcu: TRANSECO a.s., Radlinského 17, 010 01 Žilina, IČO: 00 632 163, zastúpený právnym zástupcom: Mgr. Milan Valla, advokát, Vajnorská 43, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, v konaní o žalobe žalobcu o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. , takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o žalobe v časti istiny 31 587 eur zastavuje.
- II. Súd žalobu žalobcu zamietá.
- III. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca, počas konania zastúpený právnym zástupcom, dňa 26.11.2014 doručil tunajšiemu súdu žalobu, v ktorej sa domáhal proti žalovanému zaplata sumy 91 104 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12% ročne zo sumy 30 018 eur od 21. 08. 2005 až do zaplata, a náhrady trov konania, a to podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1 až 4 zákona č. 514/2003 Z. z..

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako leasingový prenajímateľ uzavrel dňa 07. 03. 2005 Zmluvu o finančnom leasingu č. 5139 na nákladné vozidlo E. XXXX C. I., L.: W. - XXXAK (ďalej len "vozidlo") v obstarávacej cene 49 790,88 Eur s leasingovým nájomcom T.. S. A., U. T. XXX, O.: XX XXX XXX (ďalej len "nájomca"). Predmetom zmluvy o finančnom leasingu bolo odplatné poskytnutie užívacieho práva k vozidlu na dobu 48 mesiacov s právom nájomcu kúpiť predmet leasingu po uplynutí dojednanej doby. Vozidlo bolo poistené v poisťovni Kooperativa poisťovňa, a.s. (ďalej len "poisťovňa") v rámci flotilovej poistnej zmluvy Č.. XXX -XXXX - XXX - X na súbor vozidiel poskytovaných cez finančný leasing a bolo zaradené do súboru vozidiel pre poistenie so začiatkom poistenia od 07. 03. 2005 pod položkou č. XXX. Poistná suma bola určená poisťovňou vo výške 2 230 000 Sk. Z tejto sumy platil žalobca riadne a včas poistné. Spoluúčasť pri poistnej udalosti bola podľa dohodnutá na 5 %. Nájomca na základe leasingovej zmluvy mal uhradiť žalobcovi prvú zvýšenú splátku vo výške 758 626.- Sk a ďalších 16 pravidelných kvartálnych splátok vo výške 85 429.- Sk. Z dôvodu omeškania nájomcu s úhradou leasingových splátok žalobca predčasne ukončil zmluvu o finančnom leasingu ku dňu 13. 06. 2005, pričom sa žalobcovi nepodarilo skontaktovať s nájomcom za účelom odobratia vozidla.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 20. 06. 2005 nájomca nahlásil OR PZ Levice odcudzenie vozidla. Odcudzenie vozidla nájomca nahlásil telefonicky aj poisťovni (táto skutočnosť sa v predmetnom konaní, ani v trestných konaniach nepotvrdila). Vyšetrovateľ OR PZ Levice na základe oznámenia nájomcu vydal uznesenie Č.. Z. - XXX/OEK - A.-XXXX zo dňa 20. 06. 2005 o začatí trestného stíhanie pre

trestný čin neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla podľa ustanovenia § 249a Trestného zákona. Dňa 24. 06. 2005 (o 4 dni neskôr ako bolo trestné stíhanie vo veci začaté) vyšetrovateľ OR PZ Levice zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že k odcudzeniu vozidla nedošlo. Proti uzneseniu žalobca sťažnosť nepodal. Žalobca uviedol, že keďže trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že nedošlo k odcudzeniu vozidla, nemohol túto udalosť nahlásiť poisťovni ako odcudzenie vozidla. Následne, po doručení zastavujúceho uznesenia, dňa 20. 07. 2005 podal trestné oznámenie na nájomcu.

4. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že dňa 10. 03. 2014 (po 9 rokoch od zastavenia trestného stíhania 24. 06. 2005) OR PZ Levice uznesením vydaným pod sp. zn. Č.:Z.-XXX/OEK-A.-XXXX trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže podľa ustanovenia § 247 ods. 1, 5 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil neznámy páchatel prerušil, lebo sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Po doručení právoplatného uznesenia zo dňa 10. 03. 2014 a dokladov od vozidla žalobca dňa 12. 05. 2014 ohlásil túto udalosť odcudzenia vozidla poisťovni s príslušnými dokladmi od vozidla a požiadal poisťovňu o poistné plnenie. Poisťovňa listom zo dňa 06. 06. 2014, doručeným žalobcovi dňa 16. 06. 2014, mu oznámila, že poistné plnenie žalobcovi nevyplatí, pretože podľa ustanovenia § 100, 101, 104 Občianskeho zákonníka sú nároky z poistnej zmluvy premičané.

5. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že listom zo dňa 17. 06. 2014 doručil žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 47 300 Eur titulom nesprávneho úradného postupu. Žalobca si v tejto žiadosti uplatnil iba škodu, bez ušlého zisku, pretože predpokladal, že sa so žalovaným dohodne. Škodu žalobca vyčíslil vo výške obstarávacej ceny vozidla po odpočítaní 5% spoluúčasti dohodnutej s poisťovňou. Žalovaný listom zo dňa 10. 10. 2014 oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť je nedôvodná, pretože zo strany policajného orgánu nedošlo ku konštatovaniu prietahov ani nevykonávaniu úkonov, a teda neexistuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním orgánov činných v trestnom konaní, a preto neexistuje predpoklad vzniku škody. Z tejto odpovede žalovaného vyplýva, že žalovaný nie je ochotný žalobcovi zaplatiť náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi.

6. Žalobca v žalobe uviedol, že vozidlo bolo proti odcudzeniu poistené v poisťovni, avšak žalobca ako poškodený nemohol na základe uznesenia policajného orgánu zo dňa 24. 06. 2005 nahlásiť poistnú udalosť, odcudzenie vozidla poisťovni, pretože policajný orgán v tomto uznesení uviedol, že k odcudzeniu vozidla nedošlo. Žalobca uviedol, že v dôsledku postupu policajného orgánu, ktorý vydal uznesenie o odcudzení vozidla až v roku 2014, aj keď bolo vozidlo odcudzené v roku 2005, sa žalobca mohol domáhať vyplatenia poistného plnenia až po doručení mu uznesenia policajného orgánu zo dňa 10. 03. 2014, kde policajný orgán uviedol, že k odcudzeniu vozidla pred 9 rokmi skutočne došlo. Poisťovňa mu odmietla vyplatiť poistné plnenie z dôvodu, že došlo k premičaniu nároku žalobcu na vyplatenie poistného plnenia, keďže vozidlo bolo odcudzené dňa 20. 06. 2005 a žalobca nahlásil poistnú udalosť poisťovni až dňa 12. 05. 2014. Žalobca však nemohol nahlásiť poistnú udalosť skôr, pretože ju mohol poisťovni ohlásiť až po doručení uznesenia policajného orgánu zo dňa 10. 03. 2014, kde policajný orgán uviedol, že skutočne pred 9 rokmi došlo k odcudzeniu vozidla. Žalobcovi postupom policajného orgánu vznikla škoda vo výške 30 018 Eur, čo predstavuje poisťovňou nevyplatené poistné plnenie. Žalobca uviedol, že škoda, ktorej zaplata sa domáha predstavuje výšku poistného plnenia, ktoré by mu poisťovňa vyplatila. K tejto výške žalobca dospel na základe znaleckého posudku O.. D. R., znalca z odboru: doprava cestná, odvetvie: technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhad ceny cestných vozidiel, č. 114/2014 zo 20. 10. 2014, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu jeho odcudzenia dňa 20. 06. 2005 na sumu 31 508 eur. Po odpočítaní dohodnutej 5% spoluúčasti by poisťovňa žalobcovi vyplatila poistné plnenie vo výške 30 018 eur. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata aj ušlého zisku vo výške 61 086 eur, pretože deväť rokov nemohol využívať na podnikateľskú činnosť finančné prostriedky, ktoré by mu boli vyplatené poisťovňou ako poistné plnenie. Ak by si žalobca nárok na vyplatenie poistného plnenia uplatnil v poisťovni včas, poisťovňa by mu vyplatila poistné plnenie ešte v roku 2005 a tieto finančné prostriedky mohol ďalej využiť na podnikateľskú činnosť. Výšku ušlého zisku žalobca vypočítal nasledovne - 22% z poistného plnenia 30 018 eur za obdobie od 21. 08. 2005 (od tohto dátumu mu patrilo poistné plnenie až do 21. 11. 2014 dátumu vyhotovenia žaloby na súd). Výška ušlého zisku tak predstavuje sumu 61 086 eur. Žalobca sa tak domáha od žalovaného zaplata sumy spolu 91 104 eur (náhrada škody 30 018 eur a ušlý zisk 61 086 eur). Žalobca uviedol, že v tejto veci ničím nepochybil, nič nezavinil, napriek tomu utrpel škodu. Žalobcovi bola spôsobená škoda nesprávnym úradným postupom policajného orgánu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupom policajného orgánu pri vyšetrovaní odcudzenia vozidla, nevznikla by žalobcovi škoda, o ktorej sa žalobca dozvedel dňa 06. 06. 2014 z listu poisťovne o odmietnutí vyplatiť

žalobcovi poistné plnenie, pretože na základe nahlásenia poistnej udalosti dňa 12. 05. 2014 by žalobcovi bolo vyplatené poistné plnenie.

7. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu zmluvu o finančnom leasingu Č.. XXXX, výpočet úroku splátok leasingu zmluvy č. XXXX, kalkuláciu splátok zo zmluvy o finančnom leasingu, poistku Č.. X XX XXX XXX, uznesenie OR PZ Levice č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 20. 06. 2005, uznesenie OR PZ Levice Č.. P.. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 24. 06. 2005, uznesenie OR PZ Levice č. k. Č.:Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 10. 03. 2014, nahlásenie poistnej udalosti zo dňa 12. 05. 2014, odpoveď poisťovne zo dňa 06. 06. 2014, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 17. 06. 2012, odpoveď žalovaného na žiadosť o predbežnému prerokovaniu náhrady škody zo dňa 10. 10. 2014, znalecký posudok č. 114/2014 zo 20. 10. 2014.

8. Počas konania dňa 16. 02. 2015 žalovaný podľa ustanovenia § 141a Občianskeho súdneho poriadku navrhol zloženie preddavkov na trovy konania. Následne podaním doručeným súdu dňa 26. 05. 2015, ešte pred otvorením pojednávania vo veci samej, žalobca zobral žalobu späť podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalobu v časti istiny 12 217 eur žalobu späť. Súd tak uznesením č. k. 8C 213/2014 - 44 zo dňa 13.08.2015 konanie v časti zaplattenia istiny vo výške 12 217 eur zastavil. Žalovaný sa proti tomuto uzneseniu odvolal dňa 08. 09. 2015. Krajský súd v Bratislave uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 8C 213/2014 - 44 zo dňa 13.08.2015 uznesením č. k. 4Co/14/2016-53 zo dňa 31. 03. 2016 potvrdil.

9. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 08. 03. 2017. Uviedol, že žalobca v trestnom konaní, v ktorom vidí nesprávny úradný postup, bol poškodeným a podľa žalovaného sa na poškodeného nevzťahuje ustanovenie § 2 ods. 7 Trestného poriadku. Trestný poriadok ani v žiadnom inom ustanovení nezaručuje poškodenému právo na to, aby sa trestné konanie proti inej osobe uskutočnilo v primeranej lehote alebo bolo ukončené ním predpokladaným spôsobom. Žalobcovi nevznikla žiadna škoda postupom príslušníkov policajného orgánu, pretože žalobca si v trestnom konaní ako poškodený mohol uplatniť nárok na náhradu škody v súlade s ustanovením § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Žalovaný s poukazom na uvedenú argumentáciu namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie si náhrady škody spôsobenej trestným činom podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

10. Žalovaný v jeho vyjadrení ďalej uviedol, že nie je pasívne legítimovaným subjektom v predmetnom konaní, pretože žalobcov nárok by mala plniť poisťovňa, v ktorej bolo vozidlo poistené pre prípad jeho odcudzenia alebo si mal žalobca uplatniť náhradu škody, ktorá mu vznikla odcudzením vozidla v trestnom konaní (adhéznom konaní). Poisťovňa odmietla žalobcovi poskytnúť poistné plnenie s odôvodnením, že jeho nárok je premlčaný. Žalobca tento postup poisťovne žiadnym spôsobom nenamietal, nepožiadaval poisťovňu o opätovné prešetrenie jeho poistnej veci, nerozporoval argumentáciu poisťovne o premlčaní ním uplatneného nároku, nedomáhal sa následne vyplatenia poistného plnenia súdnou cestou, keďže poisťovňa odmietla dobrovoľne žalobcovi vyplatiť poistné plnenie. Žalobca si náhradu škody a ušlého zisku uplatnil na súde titulom nesprávneho úradného postupu podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. . Nesprávny úradný postup vyšetrovateľa OR PZ Levice mal podľa žalobcu spočívať v tom, že napriek vydaniu uznesenia zo dňa 20. 06. 2005 o začatí trestného stíhania pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, následne vyšetrovateľ dňa 24. 06. 2005 vydal uznesenie, ktorým trestné stíhanie zastavil. Po deviatich rokoch po vykonaní vyšetrovania a zaistení potrebných dôkazov vyšetrovateľ dňa 10. 03. 2014 vydal uznesenie, ktorým prerušil trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže rovnakého vozidla. Žalovaný uviedol, že v priebehu vyšetrovania nebol prokurátorom konštatovaný neprávny úradný postup, ani zbytočné prietahy konania, a teda nie je naplnený prvý predpoklad vzniku náhrady škody a to existencia nesprávneho úradného postupu príslušného policajného orgánu. Poukazoval na to, že ak by aj žalobcovi odcudzením vozidla vznikla škoda, tak nie v súvislosti s postupom policajného orgánu, ktorý odcudzenie vozidla vyšetroval, ale v súvislosti s trestným činom, kedy sa mohol žalobca domáhať náhrady škody v samotnom trestnom konaní alebo v súvislosti s postupom poisťovne, ktorá odmietla žalobcovi vyplatiť poistné plnenie z dôvodu premlčania jeho nároku. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú z vyššie uvedených dôvodov zamietnuť.

11. Žalovaný k svojmu vyjadreniu doložil listinné dôkazy - uznesenie OR PZ Levice č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 24. 06. 2005, uznesenie OR PZ Levice Č.. P.. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 10. 03. 2014, uznesenie Okresnej prokuratúry Levice č. k. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 07. 02. 2014.

12. Na pojednávaní konanom dňa 29. 05. 2018 žalobca zastúpený svojím právnym zástupcom uviedol, že sa domáha náhrady škody spôsobenej žalobcovi nesprávnym úradným postupom orgánu činného v trestnom konaní, vyšetrovateľa, v konaní vedenom pod sp. zn. Z.-XXX/OEK-A.-XXXX, (v žalobe žalobca videl nesprávny úradný postup v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. Z. - XXX/OEK - A.-XXXX), ktorého predmetom bolo podozrenie zo spáchania trestného činu krádeže. Toto trestné konanie bolo zastavené z dôvodu, že trestný čin krádeže sa nestal. Podozrivý nájomca proti uzneseniu podal sťažnosť ešte v roku 2005, pričom orgány činné v trestnom konaní až do 13. 05. 2011 o tejto sťažnosti podozrivého nájomcu nerozhodli. Nesprávny úradný postup spočíva v nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní, keď na základe skutočností, ktoré boli známe už v roku 2005 až dňa 10. 03. 2014 dospeli k záveru, že došlo ku krádeži vozidla, ktorého bol žalobca vlastníkom. Žalobca uviedol, že sa domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla tým, že v priebehu trestného konania uplynula premlčacia lehota na vyplatenie poistného plnenia poisťovňou za krádež vozidla, pretože od krádeže vozidla uplynulo približne 9 rokov. Žalobca sa domáha náhrady škody vo výške 78 887 eur (pôvodne sa domáhal vo výške 91 104 eur, zobral späť sumu 12 217 eur, súd v tejto časti konanie zastavil). Na tomto pojednávaní žalobca zastúpený právnym zástupcom zobral späť žalobu v časti 31 587 eur. Predmetom sporu tak ostala suma 47 300 eur. Z tejto sumy 30 018 eur predstavuje skutočnú škodu, teda plnenie, ktoré by poisťovňa poskytla žalobcovi a oštatok vo výške 17 282 eur predstavuje ušlý zisk, teda finančné prostriedky, ktoré by žalobca získal zhodnotením poistného plnenia, ak by mu bolo vyplatené. Žalovaný s uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Žalovaný na uvedenom pojednávaní namietal, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup policajného orgánu, nepreukázal vznik skutočnej škody a ušlého zisku, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou a ušlým ziskom.

13. Na pojednávaní konanom dňa 14. 03. 2019 žalobca opätovne skonkretizoval, že nesprávny úradný postup spočíva v dlhodobej nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní, konkrétne vyšetrovateľa v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX, pôvodne vedenom pod sp. zn. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX. Nesprávny úradný postup vyšetrovateľa videl žalobca v nečinnosti vyšetrovateľa, ktorý mal viesť od začiatku trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže, avšak právnu kvalifikáciu skutku na trestný čin krádeže zmenil vyšetrovateľ až v roku 2014. Žalobca sa ďalej vyjadril, že žalobca v trestnom konaní nepodával sťažnosti proti nečinnosti, ale podľa vtedajšej právnej úpravy ani nebol povinný. Žalovaný uviedol, že žalobca podľa jeho názoru nepreukázal existenciu akéhokoľvek nesprávneho úradného postupu bez ohľadu o aké trestné konanie namietané žalobcom ide. Zmena právnej kvalifikácie vychádza z posúdenia získaných dôkazov a je výlučne vecou vyšetrovateľa. Voči právnej kvalifikácii skutku nebola zo strany poškodeného, ani obvinených podaná sťažnosť a teda nerozhodoval o prípadnej sťažnosti ani prokurátor, ktorý by mohol prehodnotiť právnu kvalifikáciu skutku. Vo veci bol počas celého konania vykonávaný dozor prokurátora, ktorý žiadnym spôsobom nenavrhol ani nerozhodol o zmene právnej kvalifikácie.

14. Žalobca dňa 23.01.2020 doručil súdu podanie, ktoré označil ako záverečné vyjadrenie a čiastočné späťvzatie žaloby. Žalobca v tomto podaní zobral žalobu v časti ušlého zisku vo výške 31 587 späť. Súd tu dáva do pozornosti, čo v uvedenom podaní uvádza i sám žalobca, že žalobca zastúpený právnym zástupcom už žalobu v tejto časti zobral späť na pojednávaní dňa 29. 05. 2018 s tým, že predmetom sporu tak ostala suma 47 300 eur, z ktorej 30 018 eur predstavuje skutočnú škodu a 17 282 eur ušlý zisk.

15. Súd vykonal vo veci dokazovanie vedúce k zisteniu skutočného stavu veci vyjadreniami procesných strán, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými oboma stranami počas konania, ako všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

16. Podľa ustanovenia § 144 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa ustanovenia § 145 ods. 1 až 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

18. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 a 2 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde

k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Žalobca dňa 23.01.2020 doručil súdu podanie, ktorým zobral žalobu v časti ušlého zisku vo výške 31 587 späť. Súd uvádza, že žalobca zastúpený právnym zástupcom už žalobu v tejto časti zobral späť na pojednávaní dňa 29. 05. 2018 s tým, že predmetom sporu tak ostala suma 47 300 eur, z ktorej 30 018 eur predstavuje skutočnú škodu a 17 282 eur ušlý zisk. Žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasil. Súd podľa ustanovenia § 145 ods. 1 až 3 CSP rozhodol o tomto čiastočnom späťvzati žaloby v tomto rozhodnutí vo veci samej tak, ako je uvedené v I. výroku rozsudku tak, že konanie o žalobe v časti istiny 31 587 eur zastavil.

20. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

22. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 až 4 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

23. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

24. Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

25. Podľa ustanovenia § 17 ods. 4 citovaného zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (zákon č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v znení zákona č. 79/2008 Z. z.)

26. Podľa ustanovenia § 17 ods. 5 citovaného zákona v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

27. Podľa ustanovenia § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

28. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa ustanovenia § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

30. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav veci, ktorý nasledovne právne vyhodnotil:

31. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Leviciach uznesením pod č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 20. 06. 2005 začal trestné stíhanie pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa ustanovenia § 249a ods. 1, 4 Trestného zákona. Trestné stíhanie sa začalo na základe trestného oznámenia podaného nájomcom. Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

32. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Leviciach uznesením pod č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 24. 06. 2005 trestné stíhanie vo veci trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa ustanovenia § 249a ods. 1, 4 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel', zastavilo, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie. Zo skutku vyplýva, že žalobcovi neznámy páchatel' v skutku opísaným správaním spôsobil škodu v celkovej výške 1 500 000.- Sk. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť. Žalobca sťažnosť ako poškodený nepodal. Žalobca uviedol, že sťažnosť nepodal z dôvodu, že nemal žiadne dôkazy o tom, že skutočne došlo ku krádeži vozidla a zároveň tvrdenie o krádeži mohlo žalobcovi priniesť riziko, že bude podozrivý z účasti na trestnom čine. Žalobca uviedol, že dôveroval v správnosť vyšetrovania, že vozidlo nebolo odcudzené a že nájomca odcudzenie len predstieral. Uznesenie mu bolo doručené dňa 29. 06. 2005.

33. Z vykonaného dokazovania súd nezistil, že by dňa 20. 06. 2005 nájomca túto udalosť, odcudzenie vozidla, neoznámil poisťovni nájomca, tak ako to uviedol v samotnej žalobe žalobca. Odcudzenie vozidla nenahlásil v uvedenom čase ani žalobca. Žalobca oznámil poisťovni udalosť, odcudzenie vozidla, poisťovni dňa 12. 05. 2014, bezodkladne po doručení mu uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Leviciach, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, Ul. L. Štúra 51, 934 03 Levice č.

k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 10. 03. 2014, ktorým bolo prerušené trestné stíhanie vo veci krádeže podľa ustanovenia § 247 ods. 1, 5 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil neznámy páchateľ, lebo sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Žalobca uviedol, že poisťovňa udalosť, odcudzenie vozidla dňa 20. 06. 2005, nemohol oznámiť poisťovni skôr, pretože nemal žiadne rozhodnutie policajného orgánu, ktorým by bolo preukázané, že k odcudzeniu vozidla skutočne došlo. Súd tu uvádza, že z poisťovnej zmluvy č. XXX-XXXX XXX-X, ktorú zatvoril žalobca a poisťovňa o poistení vozidiel vo finančnom leasingu dňa 26. 02. 2003, ani zo všeobecných poisťovných podmienok pre poistenie majetku poisťovne, ktoré predložil žalobca, nevyplýva právo žalobcovi ako poistenému uplatniť si poisťovné plnenie iba vtedy, ak má poistený rozhodnutie policajného orgánu, z ktorého by jednoznačne vyplývalo, že v súvislosti s poisťovnou udalosťou došlo preukázateľne k trestnému činu. V ustanovení čl. IV ods. 4 poisťovnej zmluvy takáto povinnosť poisteného pri oznámení vzniku poisťovnej udalosti uvedená nie je. Zo všeobecných poisťovných podmienok pre poistenie majetku (čl. VI ods. 1, písm. e)) vyplýva pre poisteného iba povinnosť oznámiť bez zbytočného odkladu polícii, ak má v súvislosti s poisťovnou udalosťou dôvodné podozrenie, že došlo k trestnému činu. Preto žalobcovi ako poistenému žiadna právna prekážka nebránila už dňa 20. 06. 2005 alebo následne, kedy sa dozvedel od nájomcu o odcudzení vozidla, vznik tejto poisťovnej udalosti oznámiť poisťovni. Žalobcovi nehrozilo žiadne riziko, tak ako to uvádzal počas konania, že by sa sám vystavil zo strany poisťovne podania trestného oznámenia pre poisťovný podvod. Poisťovňa by sa určite oboznámila so všetkými v danom čase vydanými trestnými rozhodnutiami, kde by zistila stav trestného konania a zistila by, že žalobca nenesie na danom stave v trestnom konaní žiadne zavinenie. Následne poisťovňa pri likvidácii tejto poisťovnej udalosti by vyzvala žalobcu na predloženie dokladov potrebných k likvidácii. Ak by aj žalobca z akýchkoľvek dôvodov (napr. ak by takéto rozhodnutia policajného orgánu neexistovali) nemohol poisťovni predložiť rozhodnutie policajného orgánu o ukončení šetrenia odcudzenia polície alebo rozhodnutie o prerušení trestného stíhania, bolo by už vecou poisťovne ako by sa s absenciou takýchto rozhodnutí pri likvidácii nahlásenej poisťovnej udalosti vysporiadala a ako by následne rozhodla o riadne a včas uplatnenom nároku žalobcu na vyplatenie poisťovného plnenia. Bez ohľadu na meritórne rozhodnutie poisťovne (aj keby poisťovňa odmietla vyplatiť poisťovné plnenie z akéhokoľvek dôvodu) bolo by zrejmé, že žalobca si svoj nárok v poisťovni uplatnil včas a nedošlo by tak k odmietnutiu poskytnutia poisťovného plnenia z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Žalobca predložil súdu listinu, v ktorej sú uvedené potrebné doklady k likvidácii pri odcudzení vozidla. Pod bodom 10 je uvedené rozhodnutie o prerušení alebo ukončení šetrenia od polície. Tento zoznam dokladov potrebných predložiť poisťovni k likvidácii dostal žalobca od poisťovne, zoznam je platný od roku 1996. Zoznam potrebných dokladov nie je neoddeliteľnou súčasťou poisťovnej zmluvy, ani všeobecných poisťovných podmienok pre poistenie majetku. Javí sa, že ide o interný zoznam poisťovne, kde sú uvedené doklady potrebné k likvidácii pri odcudzení vozidla, preto ak by žalobca pri nahlásení poisťovnej udalosti nepredložil poisťovni rozhodnutie policajného orgánu, táto skutočnosť by nemala za následok odmietnutia vyplatenia poisťovného plnenia z dôvodu nedoručenia rozhodnutia policajného orgánu. Podľa názoru súdu, ide o interný zoznam poisťovne, ktorý vydal ako pomôcku pri likvidovaní poisťovných udalostí, odcudzených vozidiel. Preto žalobca, aj keď nemal k dispozícii rozhodnutie policajného orgánu o prerušení konania alebo rozhodnutie policajného orgánu o ukončení šetrenia, v kontexte uvedeného zoznamu dokladov, mohol nahlásiť poisťovni poisťovnú udalosť a mohol od poisťovne žiadať vyplatenie poisťovného plnenia. Že žalobca uvedené neuskutočnil, je už na zodpovednosti žalobcu, a nie tak ako to uvádza žalobca, policajného orgánu, ktorý až 10. 03. 2014 prerušil trestné stíhanie vo veci krádeže vozidla podľa ustanovenia § 247 ods. 1, 5 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil neznámy páchateľ, lebo sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Poisťovňa listom zo dňa 06. 06. 2014, doručený žalobcovi 16. 06. 2014, žalobcovi ako poistenému oznámila, že šetrením nahlásenej škodovej udalosti na vozidle nebola preukázaná povinnosť poistiteľa za uvedené poškodenie plniť, pretože v zmysle ustanovenia § 100, § 101, § 104 bolo právo náhrady škody podľa poisťovnej zmluvy premlčané a preto poisťovňa škodu odložila bez finančného vyrovnania. Žalobca sa po doručení odmietnutia vyplatenia poisťovného plnenia poisťovňou, nedomáhal u poisťovni opätovného prešetrenia danej veci, dokonca nepodal ani žalobu na súd, kde by sa domáhal vyplatenia poisťovného plnenia proti poisťovni, s tým, že by namietal, že k premlčaniu nedošlo a z akého dôvodu k nemu nedošlo. Bolo by už vecou súdu ako by v danej veci posúdil premlčanie predmetného nároku žalobcu a vo veci tak rozhodol.

34. Žalobca dňa 17. 06. 2014 doručil žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalobca si v tejto žiadosti uplatnil škodu vo výške 47 300 Eur titulom nesprávneho úradného postupu. V žiadosti žalobca označil ako nesprávny úradný postup to, že vyšetrovať policajného orgánu síce dňa 20. 06. 2005 začal trestné stíhanie avšak následne dňa 24. 06. 2005 trestné stíhanie zastavil.

Následne vyšetrovateľ policajného orgánu až 10. 03. 2014 v uznesení o prerušení trestného stíhania skonštatoval, že k odcudzeniu vozidla skutočne došlo. Po dobu takmer 9 rokov vyšetrovateľ vôbec nekonal vo veci krádeže vozidla, hoci skutočnosti uvedené v uznesení o prerušení trestného stíhania, boli známe už od 20. 06. 2005, kedy bolo vozidlo odcudzené. Žalobca si v tejto žiadosti uplatnil iba skutočnú škodu, bez ušlého zisku. Ušlý zisk si žalobca uplatnil až v samotnej žalobe, a to bez toho aby podľa ustanovenia § 17 ods. 5 citovaného zákona si nárok na úhradu nemajetkovej ujmy uviedol (titul a požadovanú výšku) v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, čím si nesplnil povinnosť uloženú žalobcovi ako poškodenému v tomto ustanovení zákona. Žalovaný listom zo dňa 10. 10. 2014 oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť je nedôvodná, pretože zo strany policajného orgánu nedošlo ku konštatovaniu prieťahov ani nevykonávaniu úkonov, a teda neexistuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním orgánov činných v trestnom konaní, a preto neexistuje predpoklad vzniku škody. Z tejto odpovede žalovaného vyplýva, že žalovaný nie je ochotný žalobcovi zaplatiť náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi, a preto sa žalobca so svojím nárokom obrátil na súd.

35. Súd počas konania zistil, že dňa 20. 07. 2005 podal žalobca písomné trestné oznámenie na nájomcu pre podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla alebo sprenevery alebo podvodu. Žalobca ako vlastník vozidla si súčasne uplatnil nárok na náhradu škody. V čase podania trestného oznámenia ešte žalobca nemal vedomosť o tom, že dňa 21. 06. 2005 už bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie nájomcovi a E. T. pre pokus trestného činu poisťovacieho podvodu spolupáchatelstvom. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Leviciach uznesením pod sp. zn. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 21. 06. 2005 začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie T. S. A. (nájomcovi) a E. T. pre trestný čin pokusu poisťovacieho podvodu spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 a § 250c ods. 1, 4 Trestného zákona. Dňa 06. 10. 2005 boli na spoločné konanie spojené a pod touto spisovou značkou vedené ďalšia trestná vec týkajúca sa nájomcu, E. T. I. P. P. a ďalšou trestnou vecou týkajúcou sa nájomcu a E. T.. Proti tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia podal nájomca dňa 28. 06. 2005 sťažnosť. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Leviciach o tejto sťažnosti rozhodol dňa 13. 05. 2011 tak, že zrušil uznesenie v časti vznesenia obvinenia obom obvineným.

36. Dňa 04. 11. 2011 bola trestná vec trestného činu pokusu poisťovacieho podvodu spáchaného spolupáchatelstvom vedená pod Č.R.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX vylúčená na samostatné konanie vedené pod ďalšou sp. zn. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX.

37. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach uznesením pod č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 29. 11. 2013 zastavil trestné stíhanie vo veci trestného činu poisťovacieho podvodu spolupáchatelstvom v štádiu pokusu, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel'. Na základe sťažnosti žalobcu ako poškodeného proti tomuto uzneseniu, Prokurátor Okresnej prokuratúry v Leviciach uznesením č. k. 1P 725/11/4402-17 zo dňa 07. 02. 2014 toto uznesenie zrušil a uložil vyšetrovateľovi, aby vo veci znova konal a rozhodol. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Leviciach, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, Levice č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX zo dňa 10. 03. 2014 prerušil trestné stíhanie vo veci krádeže podľa ustanovenia § 247 ods. 1, 5 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil neznámy páchatel', lebo sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že v danej veci došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku z trestného činu poisťovacieho podvodu spolupáchatelstvom v štádiu pokusu, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' na trestný čin krádeže podľa ustanovenia § 247 ods. 1, 5 písm. c) Trestného zákona. Po odcudzenom vozidle je stále vyhlásené pátranie, nie je známe, kde sa ukradnuté v vozidlo nachádza. Proti tomuto uzneseniu žalobca ako poškodený sťažnosť nepodal.

38. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal proti žalovanému zaplata sumy spolu 47 300 eur, z ktorej 30 018 eur predstavuje skutočnú škodu a 17 282 eur ušlý zisk spolu s príslušenstvom, a to podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1 až 4 zákona č. 514/2003 Z. z.. Žalobca sa náhrady skutočnej škody a úhrady nemajetkovej ujmy domáha titulom nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľov policajného orgánu podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

39. Žalobca nesprávnosť úradného postupu vidí v nečinnosti a zbytočných prieťahoch spôsobených vyšetrovateľom v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Leviciach, Odbore kriminálnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, Levice č. k. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX (pôvodne

vedené pod sp. zn. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX). V tomto trestnom konaní bolo na objasnenie skutkového stavu vecí vykonané minimum procesných úkonov, pričom tieto bolo možné objektívne vykonať aj v kratšom časovom úseku ako 9 rokov, ktoré predstavujú dobu odo dňa podania trestného oznámenia na nájomcu dňa 20. 07. 2005 do vydania uznesenia o prerušení trestného stíhania dňa 10. 03. 2014, v ktorom bolo konečne skonštatované vyšetrovateľom policajného orgánu, že ku krádeži vozidla skutočne došlo. V trestnom konaní, v ktorom bol žalobca poškodeným, a uplatnil si v ňom nárok na náhradu škody, vyšetrovateľ po dobu takmer 9 rokov opomenul povinnosť viesť trestné stíhanie pre trestný čin krádeže, čo žalobcovi bránilo v možnosti oznámiť poisťovni udalosť, krádež vozidla, poisťovni. Ak by žalobca oznámil poisťovni udalosť a tvrdil by poisťovni, že došlo ku krádeži vozidla, za danej situácie v trestnom konaní, by sa sám vystavil riziku trestného stíhania pre trestný čin poisťovacieho podvodu. Poisťovňa pri oznámení poisťovnej udalosti vyžaduje informáciu ako došlo k poisťovnej udalosti t. j. skutkovú vetu z uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci. Žiadne trestné stíhanie vo veci krádeže však vedené nebolo. Ak by však vyšetrovateľ postupoval v súlade s Trestným poriadkom (§ 199 ods.1, 3 Trestného poriadku) žalobca by si mohol uplatniť škodovú udalosť v poisťovni bez akéhokoľvek rizika a poisťné plnenie by mu bolo vyplatené. Žalobca mal za to, že nesprávny úradný postup vyšetrovateľa policajného orgánu v trestnom konaní spočíva v neúmerne dlhom vedení trestného konania. Žalovaný k tomuto uviedol, že v priebehu vyšetrovania príslušným policajným orgánom nebol dozorujúcim prokurátorom konštatovaný neprávny úradný postup, ani zbytočné prieťahy konania, ani žalobca ako poškodený v trestnom konaní sa prípadnými sťažnosťami nedomáhal nápravy, a teda nie je naplnený prvý predpoklad vzniku náhrady škody a to existencia nesprávneho úradného postupu príslušného policajného orgánu. Poukazoval na to, že ak by aj žalobcovi odcudzením vozidla vznikla škoda, tak nie v súvislosti s postupom vyšetrovateľa policajného orgánu, ktorý odcudzenie vozidla vyšetroval, ale v súvislosti s postupom poisťovne, ktorá odmietla žalobcovi vyplatiť poisťné plnenie z dôvodu premlčania jeho nároku

40. Skôr ako sa súd zaoberal právnym vyhodnotením zákonných podmienok, kumulatívne splnenie ktorých je potrebné pre prípadné úspešné priznanie vymáhaných nárokov (existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou nesprávnym úradným postupom), musel sa zaoberať a ustáliť námietkou žalovaného, že žalobca v danej veci nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom. Žalovaný svoju námietku odôvodnil tým, že žalobca v trestnom konaní, v ktorom vidí nesprávny úradný postup, bol poškodeným a podľa žalovaného sa na poškodeného nevzťahuje ustanovenie § 2 ods. 7 Trestného poriadku. Trestný poriadok ani v žiadnom inom ustanovení nezaručuje poškodenému právo na to, aby sa trestné konanie proti inej osobe uskutočnilo v primeranej lehote alebo bolo ukončené ním predpokladaným spôsobom. Súd vyhodnotil túto námietku žalovaného ako nedôvodnú. Podľa názoru súdu žalobca je v danej veci aktívne legitimovaným subjektom na podanie predmetnej žaloby proti žalovanému titulom zákona č. 514/2003 Z. z. podľa ustanovenia § 9 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Žalobca v namietanom trestnom konaní vedenom vyšetrovateľom policajného orgánu, bol v procesnom postavení poškodeného, a z tohto procesného postavenia v trestnom konaní, je žalobca aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému mohla byť nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa policajného orgánu spôsobená škoda.

41. Skôr ako sa súd zaoberal právnym vyhodnotením zákonných podmienok sa musel zaoberať a ustáliť ďalšou námietkou žalovaného, že žalovaný v danej veci nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom. Žalovaný svoju námietku odôvodnil tým, že žalobcov nárok by mala plniť poisťovňa, v ktorej bolo vozidlo poistené pre prípad jeho odcudzenia alebo si mal žalobca uplatniť náhradu škody, ktorá mu vznikla odcudzením vozidla v trestnom konaní (adhéznom konaní). Poisťovňa odmietla žalobcovi poskytnúť poisťné plnenie s odôvodnením, že jeho nárok je premlčaný. Žalobca tento postup poisťovne žiadnym spôsobom nenamietal, nepožiadaval poisťovňu o opätovné prešetrenie jeho poisťovnej veci, nerozporoval argumentáciu poisťovne o premlčaní ním uplatneného nároku, nedomáhal sa následne vyplatenia poisťovného plnenia súdnou cestou, keďže poisťovňa odmietla dobrovoľne žalobcovi vyplatiť poisťné plnenie. Súd vyhodnotil túto námietku žalovaného ako nedôvodnú. Podľa názoru súdu žalovaný je v danej veci pasívne vecne legitimovaným subjektom, pretože žalobca sa svojich nárokov proti žalovanému domáha titulom zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého ustanovenia § 3 ods. 1 zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

42. Súd na základe vykonaného dokazovania, a po posúdení právnej argumentácie oboch strán, ustálil, že v danej veci žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o existencii nesprávneho úradného postupu

vyšetrovateľa policajného orgánu. Tak ako súd už vyššie uvádzal, žalobca sa domáhal svojich nárokov titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý videl v nečinnosti a zbytočných prieťahoch spôsobených vyšetrovateľom v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Leviciach, Odbore kriminálnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, Levice č. k. ČVS: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX (pôvodne vedené pod sp. zn. Č.: Z.-XXX/OEK-A.-XXXX). V tomto trestnom konaní bolo na objasnenie skutkového stavu veci vykonané minimum procesných úkonov, pričom tieto bolo možné objektívne vykonať aj v kratšom časovom úseku ako 9 rokov, ktoré predstavujú dobu odo dňa podania trestného oznámenia na nájomcu dňa 20. 07. 2005 do vydania uznesenia o prerušení trestného stíhania dňa 10. 03. 2014, v ktorom bolo konečne skonštatované vyšetrovateľom policajného orgánu, že ku krádeži vozidla skutočne došlo. V trestnom konaní, v ktorom bol žalobca poškodeným, a uplatnil si v ňom nárok na náhradu škody, vyšetrovateľ po dobu takmer 9 rokov opomenul povinnosť viesť trestné stíhanie pre trestný čin krádeže, čo žalobcovi bránilo v možnosti oznámiť poisťovni udalosť, krádež vozidla, poisťovní. Súd zistil, že žalobca počas celej doby nepodal žiadnu žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa policajného orgánu, nepodal žiadnu sťažnosť, ani raz sa nedomáhal, či už u príslušného vyšetrovateľa policajného orgánu alebo u príslušného dozorujúceho prokurátora nápravy stavu, ktorý sa mu javil ako nečinnosť vyšetrovateľa, nezisťoval stav trestného konania. Preto má súd za to, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. žalobca nepreukázal, že v predmetnom trestnom konaní došlo ku nesprávne úradnému postupu, čím nepreukázal už prvú zákonnú podmienku, ktorej splnenie je potrebné pre úspešné uplatnenie náhrady škody. Súd tak konštatuje, že v danej veci nie je splnená už prvá podstatná a základná podmienka - existencia nesprávneho úradného postupu, teda nie je daný vo veci už samotný prvotný právny základ.

43. Súd na základe vykonaného dokazovania a následného právneho zhodnotenia veci dospel k záveru, že neexistuje právny titul (právny základ) pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z, a preto žalobu ako právne nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, s tým, že už ďalej vo svojom rozhodnutí sa nezaoberal a nevyhodnocoval ďalšie zákonné podmienky.

44. Podľa ustanovenia § 255 až § 257 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže ako sám uviedol počas konania, si náhradu trov konania neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku